

پیام های سازمانهای سیاسی به کنگره هفتم

پیام حزب دمکرات کردستان ایران

برای دانلود پیام حزب دمکرات کردستان ایران کلیک کنید.

پیام شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران

رفقای گرامی!

شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران درودهای گرم و صمیمانه خود را بمناسبت برگزاری کنگره هفتم شما ابراز می دارد و برایتان نشست پر بار و موفقیت هر چه بیشتر در تصمیم گیری ها و تدوین برنامه و سیاست های آتی سازمان را آرزو دارد.

رفقای عزیز!

کنگره شما در شرایط حساس و پرمخاطره، در شرایط نابسامانی اوضاع ایران، بحران داخلی و تهدیدها و خطرهای خارجی، در شرایط تنش و بحران عمیق در خاورمیانه، ادامه تجاوزات آمریکا در منطقه و تهاجم گسترده اسرائیل، حمایت همه جانبه آمریکا علیه فلسطین و لبنان برگزار می شود. مردم عراق و منطقه از آتش جنگ آمریکا و پیامدهای ویرانگر آن رهائی نیافته، فاجعه دیگری آفریده شد؛ کشتار مردم فلسطین و لبنان، ویرانی مناطق مسکونی، راههای ارتباطی، پل ها، تاسیسات ساختاری، منابع آب و برق و آوارگی و فرار یک میلیون نفر از مردم لبنان، هنوز آغاز این فاجعه است و باید در انتظار قربانیان بعدی و گسترش احتمالی این فاجعه جنون آمیز به کشورهای دیگر بود.

اهمیت توجه ما به رویدادهای منطقه تنها در این نیست که سرنوشت ایران بعنوان یک کشور بزرگ منطقه، با سرنوشت این منطقه درآمیخته است، بلکه حساسیت و اهمیت موضوع در عین حال در آنست که کماکان در میان بخشهایی از نیروهای سیاسی این توهم وجود دارد که می توان از آمریکا برای استقرار دمکراسی در ایران استفاده کرد. به همین جهت همه ما، همراه با تمامی نیروهای صلح دوست، آزادیخواه و مترقی ایرانی وظیفه داریم، افزون بر اعتراض و خشم و نفرت نسبت به این تجاوزات و جنگ افروزی در منطقه و مبارزه با آن، دشمنی آمریکا را با استقرار دمکراسی در کشورهایمان نیز، به استناد این واقعیت ها و تجارب نشان دهیم.

سیاست و عملکرد امپریالیسم آمریکا در عرصه جهانی در تمامی نیم قرن گذشته و اخیرترین موارد آن از جنگ عراق تا حمایت همه جانبه، از تهاجم اسرائیل به فلسطین و لبنان، بیان آشکار نقض خشن حقوق بشر، تجاوز افسار گسیخته به حق حیات و حقوق انسانی و دشمنی با صلح و آزادی و دمکراسی است.

رفقا! کنگره شما در شرایطی برگزار می شود که مافیای نظامی- امنیتی حاکم بر جمهوری اسلامی برغم یکدست کردن سه قوه، همچنان در محاصره مشکلات حل نشدنی و تنگناهای غیرقابل خروج است، نه سرکوب ها و دستگیری در ایران، نه عوامفریبی ها در زمینه بهبود شرایط زندگی و معیشت مردم و نه بحران سازی پروژه هسته ای و تحریک در عرصه جهانی، هیچ یک نتوانسته است گره های کلاف سردرگم نظام را بگشاید و از برآمد بحران های پیش روی جلوگیری کند. جمهوری اسلامی همچنان در برابر اکثریت بزرگ مردم و مطالبات معیشتی و آزادیخواهانه آنها قرار دارد و مانع تحقق آنهاست.

سازمان شما سالهاست در کنار دیگر نیروهای سوسیالیست و آزادیخواه، با مبارزه بی وقفه علیه جمهوری اسلامی، در راه براندازی این نظام و استقرار یک جمهوری دمکراتیک و لائیک تلاش کرده است. برغم این تلاش و تمامی مساعی مشابه، ما کماکان با واقعیت پراکندگی سازمانی، با اختلاف نظرهای بزرگ و کوچک نظری و سیاسی و فقدان برنامه و سیاستی که بتواند گروههای پراکنده موجود را به جریانی بزرگ و موثر در تحولات ایران تبدیل کند، روبرو هستیم. بهمین جهت امروز نیز در

ادامه تلاش های تاکتونی، بسط مبارزه علیه جمهوری، گشودن چشم انداز نظام جایگزین و متحد شدن نیروهای هرچه بیشتری از مبارزان چپ و دمکرات به گرد آن، همچنان ضرورت مبرمی است که در برابر ما قرار دارد. در این زمینه بویژه نیروهای چپ و سوسیالیست می توانند و وظیفه دارند نقشی موثر ایفا کنند و پیشگام و ضامن تحقق این امر بزرگ باشند. ایفای چنین نقشی اما مستلزم آنست که خود بر پراکندگی موجود در صفوف خویش غلبه کنند. با توجه به این نیاز انکار ناپذیر، مبرم و سرنوشت ساز، باید با تمام نیرو و امکانات، از یکسو در راه ایجاد یک جنبش مستقل، نیرومند و سازمان یافته چپ گام برداریم و ابزار سازمانی متناسب با انجام این وظیفه را بوجود آوریم و از سوی دیگر بکوشیم با نیروهایی که به دمکراسی باور دارند و در پی براندازی این نظام، به اتکا مردم و بدست مردم اند، اتحادهای لازم و ممکن را سازمان دهیم. طبعا نباید نادیده گرفت که:

۱- هر گونه اتحاد باید بر اساس بازبینی تلاشهای گذشته در این عرصه و بررسی دلائل ناکامی این تلاش ها صورت گیرد،

۲- این اتحادها نه بمعنای نمایندگی مردم و نه بطور اولی بمعنای جایگزینی مردم و مبارزه آنهاست. پایان دادن به حیات رژیم حاکم مستلزم رشد مبارزه طبقاتی و مبارزات معیشتی و مطالباتی طبقات و اقشار مختلف اجتماعی، کارگران، زنان، دانشجویان، ... گسترش جنبش های مقاومت سازمان یافته و سرانجام گسترش مبارزه همگانی مردم است و این فقدان همان چیزی است که عمر جمهوری اسلامی را طولانی کرده است،

۳- این اتحادها در عین حال نمی تواند جایگزین مردم و مبارزه آنها شود، باید به اشکال مختلف و با یافتن تدابیر و وسائل لازم در راه یاری رساندن به این مبارزه و یاری رساندن به برانگیختن این مبارزه کوشید،

۴- اتحاد پایدار باید بر روی ویژگی های اصلی نظام آینده، بر روی ویژگی های جمهوری بدیلی که به ضرورت های دمکراسی و تامین حقوق شهروندان، ملیت ها و اقوام ایران پاسخ دهد و در چارچوب یک برنامه سیاسی و عملی، شکل گیرد. تنها چنین اتحادی می تواند بتدریج به اهرمی موثر در براندازی جمهوری اسلامی تبدیل شود.

رفقای عزیز!

امیدواریم این گنگره بتواند با تحلیل واقع بینانه از وضعیت ایران، منطقه و خارج از کشور و با اتخاذ تصمیمات و رهنمودهای سیاسی و سازمانی ضروری، گام هایی موثر در راستای پاسخ به این نیازها بردارد.

پیام کوموله - سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران

[برای دانلود پیام کوموله اینجا کلیک کنید.](#)

پیام سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

به کنگره هفتم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

رفقای گرامی! برگزاری هفتمین کنگره سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران را به شما ، دستداران سازمان تان و همه مبارزان راه آزادی و عدالت اجتماعی در ایران شادباش می گوئیم. ما برای کنگره هفتم شما که تامین اتحاد فراگیر نیروهای جمهوریخواه دمکرات و سکولار و اتحاد چپ را با تکیه بر ارزیابی اوضاع سیاسی کشور ، سطح رشد جنبش و تبیین چشم اندازها ، هدف قرار داده است کامیابی آرزومندیم. ما امیدواریم این کنگره در راستای تقویت هر چه بیشتر جنبش دمکراسی و عدالتخواهی ، ارتقای نقش چپ دمکرات در این جنبش تصمیمات راهگشتری اتخاذ کند و با کلان نگری و برداشتن گام های بزرگ جنبش دمکراسی را بیش از پیش یاری رساند. رفقا! شمدار سند سیاسی پیشنهادی تان به کنگره، به درستی تاکید کرده اید که به موازات وخامت اوضاع و تشدید بحران در عرصه های سیاسی ، اجتماعی و اقتصادی کشور و تداوم سرکوب رژیم ، امر برآمد جنبش های اجتماعی و حرکات اعتراضی اقشار و گروه های صنفی و اجتماعی و جنبش های ملی - منطقه ای وارد فرآیند نوینی شده اند. تشدید سرکوب مخالفان و دگراندیشان ، رعب آفرینی و گسترش فضای پلیسی در جامعه ، نتوانسته سد راه

خیزش کارگران ، زنان ، جنبش های ملی ، دانشجویان و پیوند هنرمندان ، نویسندگان و روشنفکران با این اقشار باشد و روند رو به ارتقای آن را متوقف سازد. حکومت اگرچه با اعمال قهر و کاربرد نیروی نظامی مانع پیوستگی این حرکات اعتراضی و پیوند سراسری آنها با هم می باشد اما اقشار مختلف مردم با کاربست اشکال متنوع مقاومت و نافرمانی و ایستادگی در برابر زورگویی های رژیم در جهت تبدیل مقاومت در برابر استبداد ، دموکراسی خواهی و رعایت حقوق بشر به گفتمان غالب جامعه گام بر می دارند. این نیروها صرف نظر از آن که از چه گروه و قشری باشند همه در پایان دادن به استبداد و استقرار یک نظام دمکراتیک در کشور دارای اتفاق نظر هستند و بدیهی است که انتظار دارند اپوزیسیون ، اعم از نیروهای سیاسی داخل کشور و آن دسته احزاب و سازمان هایی که رهبری آنها به ناگزیر در خارج از کشور مستقرند ، به مسئولیت خود عمل کند و با تمام توان در راه سمت دهی و سامانیابی این مبارزه بکوشد. رفقای گرمی! در سال های اخیر ما و شما مشترکا در شکل اتحاد عمل و اتحاد سیاسی برای تحقق این هدف تلاش کرده و در همین راستا تدوین پلتفرم مشترک با دیگر احزاب و سازمان ها را تدارک دیده ایم و در جریان ترسیم سیمای یک جمهوری دمکراتیک و سکولار که آلترناتیو جمهوری اسلامی باشد ، در یافته ایم که بسیار فراتر از کلیات با هم اشتراک نظر داریم. شما و ما با صراحت اعلام کرده ایم که برای تحقق عدالت اجتماعی و استقرار یک جمهوری دمکراتیک و سکولار مبارزه می کنیم که در آن آزادی اندیشه ، بیان و آزادی های مدنی و اجتماعی مندرج در منشور حقوق بشر و قطعنامه های پیوست آن تضمین گردد ، هر گونه امتیاز موروثی و دینی مغایر دموکراسی اعلام شود و یگانه منشأ مشروعیت حکومت رای مردم باشد ، تبعیض در هر شکل آن پایان یابد، دین از دولت جدا شود و برابر حقوقی افراد صرف نظر از جنس ، تبار ، عقیده ، مذهب، تعلق زبانی ، ملی و قومی فراهم آید. با همه اینها واقعیت این است که جمهوریخواهان دمکرات و سکولار از بیان این اشتراکات فراتر نرفته و هنوز به طور جدی وارد عرصه سازمانگری نشده اند.. سازمانگری مستلزم تدوین رؤس سیاست ، برنامه عمل و بیان شفاف راه گذار از استبداد به دموکراسی است. جنبش دمکراتیک ما از این کمبود همچنان رنج می برد که در جمعی سیاست محور اتحاد می شود و در جمعی دیگر راه گذار بر جستگی پیدا می کند و به پیوستگی منطقی این دو و ضرورت توافق بر سر راه گذار که اتفاقا در مقاطعی می تواند نقش محوری در بسیج نیروها بیابد ، کم توجهی می شود. بیان این سخن به معنی نادیده گرفتن تحول مثبت در عملکرد اپوزیسیون نیست . در دوره اخیر عملکرد اپوزیسیون دموکرات سازنده و رو به رشد بوده است . امروز شرایط به گونه ای است که اعلام اراده دموکراسی خواهی و پرهیز دادن از فزونخواهی، به امری عمومی در جنبش تبدیل شده و آن نهاد های سیاسی که به گمان برخی فعالان آنها، تاسیس این نهاد ها پایان دوران احزاب و سازمان ها تلقی می شد در عمل و پراتیک روزمره سرانجام دریافته اند که تغییر بزرگ و تحول بنیادین به نیروی بزرگ با پایه اجتماعی نیاز دارد و چنین نیرویی نه در برنامه این و آن نهاد سیاسی می گنجد و نه این و آن نهاد به تنهایی قادر است چنان نیرویی را بسیج کند که بتواند بدون ائتلاف و اتحاد با احزاب و سازمان ها در فرآیند تحولات سیاسی ایران نقش موثری بازی کند. بر همین اساس هم است که این نهاد ها و جریانها هر چه بیشتر به اراده خود در جهت اتحاد و اتفاق نیروهای اپوزیسیون سمت داده اند. چنین تحوли در صفوف اپوزیسیون ارزنده ، امید آفرین و در راستای سیاست ائتلاف وسیع است. ائتلافی که ما و شما پیگیرانه در جهت تحقق آن تلاش می کنیم و به درستی در قطعنامه کمیسیون تدارک سند اتحاد و ائتلاف شما بر تداوم آن و مشارکت فعال برای ایجاد یک آلترناتیو فراگیر و دمکراتیک جمهوریخواه در برابر وضع بحرانی کشور تاکید شده است. موفقیت ما در شکل گیری چنین ائتلافی یک پیروزی بزرگ برای نیروی دموکراسی ایران است. ما با حضور در این چالش تاریخی و روند دمکراتیزه کردن کشور، هم می توانیم پیوند مان را با نیروهای دمکرات تقویت کنیم و هم از این طریق مواضع چپ را در جامعه مستحکم تر سازیم. رفقای عزیز! دست همه شما را به گرمی می فشاریم و صمیمانه برای کنگره هفتم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران آرزوی موفقیت داریم. هیات سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) یکشنبه اول مرداد ماه 85 13